



MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

Judikatúra súdov EÚ

od 1. decembra 2015 do 5. februára 2016

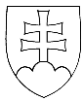
(výber najdôležitejších rozhodnutí)

**OBSAH**

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	3
B.	Oblasť: Dane	4
C.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	5
D.	Oblasť: Inštitucionálne právo.....	7
E.	Oblasť: Nediskriminácia.....	7
F.	Oblasť: Obchodná politika.....	8
G.	Oblasť: Ochrana osobných údajov.....	9
H.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	9
I.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	10
J.	Oblasť: Sloboda usadiť sa	11
K.	Oblasť: Sociálna politika.....	11
L.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.....	11
M.	Oblasť: Verejné obstarávanie	14
N.	Oblasť: Voľný pohyb osôb	14
O.	Oblasť: Voľný pohyb služieb.....	14
P.	Oblasť: Voľný pohyb tovaru	16
Q.	Oblasť: Životné prostredie.....	17
II.	Judikatúra Všeobecného súdu.....	18
A.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	18
B.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	19
C.	Oblasť: Inštitucionálne právo.....	20
D.	Oblasť: Obchodná politika.....	21
E.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	21
F.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	22
G.	Oblasť: Štátna pomoc	23
H.	Oblasť: Verejné zdravie	25

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.



I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-454/13 Proximus (17. 12. 2015)

C-517/13 Proximus (17. 12. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Elektronické komunikačné siete a služby – Smernica 97/13/ES – Články 4 a 11 – Smernica 2002/20/ES – Článok 6 – Podmienky, ktoré môžu byť spojené so všeobecným povolením a s právami na používanie rádiových frekvencií a čísiel, a osobitné povinnosti – Články 12 a 13 – Správne poplatky – Poplatok za práva na inštalovanie zariadení – Pôsobnosť – Regionálna právna úprava – Poplatok z pylónov a/alebo vysielačov a prijímačov mobilnej telefónnej siete – Obecná právna úprava – Poplatok za antény mobilnej telekomunikačnej siete”

V oboch veciach Súdny dvor posudzoval súlad poplatkov vybraných regionálnymi inštitúciami od telekomunikačných operátorov s právom EÚ. Išlo konkrétne o poplatky z pylónov a/alebo vysielačov a prijímačov, resp. antén mobilnej telekomunikačnej siete. Súdny dvor konštatoval, že smernica o povolení vyberaniu takých poplatkov, o aké v týchto veciach išlo, nebráni.¹

C-75/15 Viiniverla (21. 1. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana zemepisných označení liehovín – Nariadenie (ES) č. 110/2008 – Článok 16 písm. b) – Napodobenie – Destilát z jablčného vína vyrobený vo Fínsku a uvedený na trh pod názvom ‚Verlados‘ – Chránené zemepisné označenie ‚Calvados‘“

Spoločnosť Viiniverla so sídlom vo Verle (Fínsko) vyrába a uvádza na trh destilát z jablák s názvom „Verlados“. EK požiadala fínske orgány v súvislosti s používaním tohto názvu vzhľadom na údajné zneužívanie francúzskeho zemepisného označenia „Calvados“ o vysvetlenie. Fínsky úrad následne spoločnosti Viiniverla zakázal uvádzať na trh nápoj s názvom „Verlados“. Tá sa však bránila žalobou. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že na účely toho, či ide o napodobenie v zmysle nariadenia 110/2008, musí vnútroštátny súd vychádzať z konceptu vnímania riadne informovaného, primerane pozorného a obozretného priemerného spotrebiteľa, pričom pod týmto treba chápať európskeho spotrebiteľa, a nielen spotrebiteľa z členského štátu, kde sa výrobok vyrába. Pri tomto posúdení musí vnútroštátny súd zobrať do úvahy fonetickú a vizuálnu podobnosť označení „Verlados“ a „Calvados“ a musí overiť, či sa európskemu spotrebiteľovi pri názve výrobku vybaví v mysli ako referenčná predstava výrobok chránený zemepisným označením. Napokon dospel k záveru, že ak ide o napodobenie, prípadná chýbajúca pravdepodobnosť zámery je irelevantná.

¹ Obdobne Súdny dvor rozhodol už skôr v rozsudku zo 6. októbra 2015 vo veci C-346/13 *Base Company*, EU:C:2015:649.



B. Oblasť: Dane

C-419/14 WebMindLicenses (17. 12. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Články 2, 24, 43, 250 a 273 – Miesto poskytovania elektronicky poskytovaných služieb – Umelé stanovenie tohto miesta prostredníctvom konštrukcie zbavenej hospodárskej reality – Zneužitie práva – Nariadenie (EÚ) č. 904/2010 – Charta základných práv Európskej únie – Články 7, 8, 41, 47, 48, článok 51 ods. 1, článok 52 ods. 1 a 3 – Právo na obhajobu – Právo byť vypočutý – Použitie dôkazov zhromaždených v rámci súbežne vedeného a doposiaľ neukončeného konania trestnoprávnej povahy voči zdaniteľnej osobe daňovým orgánom – Odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky a zaistenie elektronickej pošty“

Maďarská spoločnosť previedla určité know-how prostredníctvom licencie na portugalskú spoločnosť. Konkrétne išlo o know-how na prevádzku erotickej webovej stránky. Maďarský daňový úrad však uvedený prevod nepovažoval za skutočnú hospodársku transakciu a nariadil spoločnosti zaplatiť dlh na DPH, pokutu a úroky z omeškania. Súdny dvor v tejto veci posudzoval dve roviny. Po prvé, venoval sa tomu, aké okolnosti treba zohľadniť na účely posúdenia, či v tomto prípade išlo o zneužitie práva. Pri tom okrem iného odmietol, že by bola bez ďalšieho relevantná okolnosť, že prevod know-how sa uskutočnil do krajiny s nižšou sadzbou DPH. Po druhé, posudzoval, či je v súlade s právom EÚ (Charta), ak sú v rámci daňového konania využité dôkazy zhromaždené bez vedomia dotknutej osoby v rámci paralelne vedeného trestného konania.

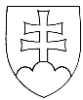
Spojené veci C-250/14 a C-289/14 Air France – KLM a i. (23. 12. 2015)

„Daň z pridanej hodnoty – Zdaniteľné plnenie a vznik daňovej povinnosti – Letecká doprava – Kúpená, ale nevyužitá letenka – Uskutočnenie služby prepravy – Vystavenie letenky – Okamih odvedenia dane“

Súdny dvor v týchto spojených veciach rozhodol, že vystavenie leteniek leteckými spoločnosťami podlieha DPH, ak cestujúci nevyužili vystavené letenky a nemôžu dosiahnuť vrátenie ich ceny. Ďalej dospel k záveru, že povinnosť odvieť DPH, ktorá bola zaplatená pri kúpe letenky cestujúcim, ktorý ju nevyužil, vzniká v okamihu prijatia platby za cenu letenky, či už samotnou leteckou spoločnosťou, treťou osobou konajúcou v jej mene a na jej účet alebo treťou osobou konajúcou vo vlastnom mene, avšak na účet leteckej spoločnosti. Napokon konštatoval, že v prípade, že tretia osoba predáva letenky leteckej spoločnosti na jej účet v rámci zmluvy o franchisingu a uhrádza jej za vystavené a prepadnuté letenky paušálnu sumu vypočítanú ako percentuálny podiel ročného obratu dosiahnutého na zodpovedajúcich leteckých linkách, je táto suma zdaniteľná ako protiplnenie za uvedené letenky.

C-335/14 Les Jardins de Jouvence (21. 1. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty – Šiesta smernica o DPH – Oslobodenia od dane – Článok 13 A ods. 1 písm. g) – Oslobodenie poskytovaní služieb a dodávky tovaru úzko súvisiacich so sociálnou pomocou a sociálnym zabezpečením subjektmi, ktoré sa spravujú verejným právom, alebo inými subjektmi uznanými za subjekty sociálnej povahy – Pojem ‚poskytovania služieb a dodávky tovaru úzko“



súvisiace so sociálnou pomocou a sociálnym zabezpečením‘ – Subjekty uznané za subjekty sociálnej povahy – Zariadenie opatrovateľskej služby“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal uplatniteľnosťou oslobodenia od DPH na situáciu konkrétneho domova sociálnych služieb. Súdny dvor uplatniteľnosť oslobodenia v tomto prípade nevyhlásil, definitívne posúdenie ale nechal na vnútroštátnom súde. Ten musí okrem iného vziať do úvahy povinnosti príslušného domova podľa vnútroštátneho práva. Za irelevantné však Súdny dvor naopak označil, či prevádzkovateľ zariadenia opatrovateľskej služby dostáva dotáciu alebo požíva akúkoľvek inú formu finančného zvýhodnenia alebo finančnej účasti zo strany orgánov verejnej moci alebo nie.

C. Oblasť: Hospodárska súťaž

C-428/14 DHL Express (Italy) a DHL Global Forwarding (Italy) (20. 1. 2016)

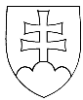
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Politika hospodárskej súťaže – Článok 101 ZFEÚ – Nariadenie (ES) č.1/2003 – Odvetvie medzinárodných zásielok tovaru – Vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže – Právny význam nástrojov európskej siete pre hospodársku súťaž – Vzorový program zhovievavosti tejto siete – Žiadosť o oslobodenie od pokuty predložená Komisii – Zjednodušená žiadosť o oslobodenie od pokuty podaná na vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže – Vzťah medzi týmito dvoma žiadosťami“

V tejto veci išlo o vzťah národných programov zhovievavosti (leniency) a programu zhovievavosti EÚ, ktoré sa uplatňujú v prípade kartelov. Osobitosťou bolo, že kým talianskemu orgánu hospodárskej súťaže podala žiadosť o imunitu ako prvá jedna spoločnosť, žiadosť EK podala ako prvá iná spoločnosť. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že nástroje prijaté v rámci európskej siete pre hospodársku súťaž, predovšetkým vzorový program zhovievavosti tejto siete, nemajú záväzný účinok vo vzťahu k vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže. Odmietol tiež existenciu právneho prepojenia medzi žiadosťou podanou EK a žiadosťou podanou národnému orgánu hospodárskej súťaže, takže národný orgán nemusí žiadosť, ktorá mu bola podaná, posudzovať vo svetle žiadosti podanej EK.

C-74/14 Eturas a i. (21. 1. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska súťaž – Kartely – Zosúladený postup – Cestovné kancelárie používajúce spoločný elektronický rezervačný systém – Automatické obmedzenie výšky zľavy dostupnej pre on-line rezervácie – Správa správcu systému oznamujúca dané obmedzenie – Konkludentný súhlas, ktorý možno kvalifikovať ako zosúladený postup – Podstatné znaky súhlasu a zosúladeného postupu – Hodnotenie dôkazov a požadovaná miera dokazovania – Procesná autonómia členských štátov – Zásada efektivity – Presumpcia nevinny“

Viacerým cestovným kanceláriám boli uložené pokuty za to, že prostredníctvom spoločného elektronického systému koordinovali zľavy na zájazdy. Tento systém funguje ako elektronický systém posielania správ. Niektoré cestovné kancelárie namietali, že sa nepodieľali na tomto zosúladenom postupe, pretože nedostali alebo nečítali sporné oznámenie zaslané cez uvedený systém. Súdny dvor však rozhodol, že od okamihu, keď uvedené subjekty mali vedomosť



o oznámení zaslanom správcom systému, sa možno domnievať, že sa zúčastnili zosúladeného postupu, pokiaľ sa verejne nedištancovali od tohto postupu alebo ho neoznámili alebo nepredložili iné dôkazy na účely vyvrátenia tejto domnienky. Splnenie uvedených podmienok vo veci samej však prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.

C-603/13 P *Galp Energia España a i. v. Európska komisia* (21. 1. 2016)

„Odvolyanie – Článok 81 ES – Kartely – Španielsky trh s cestným bitúmenom – Rozdelenie trhu a koordinácia cien – Neprimeraná dĺžka konania pred Všeobecným súdom – Článok 261 ZFEÚ – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Článok 31 – Neobmedzená súdna právomoc – Článok 264 ZFEÚ – Čiastočné alebo úplné zrušenie rozhodnutia Komisie“

Súdny dvor v tomto prípade konštatoval, že neobmedzená súdna právomoc, ktorou disponuje Všeobecný súd na základe čl. 31 nariadenia 1/2003, sa týka len jeho posúdenia pokuty uloženej EK, a nezahŕňa možnosť zmeny skutočností zakladajúcich protiprávne konanie, ktoré EK v súlade s právom konštatovala v rozhodnutí, ktoré bolo Všeobecnému súdu predložené. Keďže sa v tomto prípade Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko rozsah priznanej neobmedzenej súdnej právomoci prekročil, Súdny dvor odvolaniu sčasti vyhovel a rozsudok Všeobecného súdu sčasti zrušil.

C-514/14 P *Éditions Odile Jacob SAS v. Európska komisia* (28. 1. 2016)

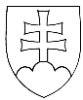
"Odvolyanie – Vykonávanie obchodnej koncentrácie na trhu pre vydávanie kníh – Rozhodnutie po zrušení rozhodnutia o akreditácii kupujúceho z dôvodu nedostatku nezávislosti majetku agenta – Článok 266 ZFEÚ – Výkon rozsudku o zrušení – Predmet – Právny základ napadnutého rozhodnutia – Spätný účinok – Nezávislosť osoby kupujúcej prevádzaný majetok a jeho nadobúdateľa"

Ide o ďalší zo série rozsudkov týkajúcich sa plánu spoločnosti Vivendi Universal z r. 2002 na predaj jej aktív súvisiacich s podnikaním v oblasti knižného vydavateľstva a kúpou uvedených aktív skupinou Lagardère. Schválenie uvedenej transakcie zo strany EK jedným rozhodnutím bolo podmienené odpredajom časti uvedených aktív, pričom nadobudnúť ich mala firma Wendel, čo EK ďalším svojím rozhodnutím schválila. O tieto aktíva však mala záujem aj odvolateľka, ktorá svojou žalobou napokon dosiahla zrušenie posledného uvedeného rozhodnutia EK Všeobecným súdom² kvôli nedostatku v procese hodnotenia ponuky spoločnosti Wendel, čo neskôr potvrdil aj Súdny dvor³. EK preto v r. 2011 vydala nové rozhodnutie o schválení predaja aktív spoločnosti Wendel, ktoré žalobkyňa opäť napadla žalobou. Všeobecný súd však tentoraz jej žalobu v celom rozsahu zamietol.⁴ Súdny dvor v tejto veci finálne potvrdil posúdenie Všeobecného súdu, a teda aj legalitu rozhodnutia EK z r. 2011, a odvolanie zamietol.

² Rozsudok Všeobecného súdu z 13. septembra 2010 vo veci T-452/04 *Editions Odile Jacob SAS v. Európska komisia*, EU:T:2010:385.

³ Rozsudok Súdneho dvora zo 6. novembra 2012 v spojených veciach C-553/10 P a C-554/10 P *Európska komisia v. Éditions Odile Jacob SAS*, EU:C:2012:682.

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 5. septembra 2014 vo veci T-471/11 *Editions Odile Jacob SAS v. Európska komisia*, EU:T:2014:739.



D. Oblasť: Inštitucionálne právo

Spojené veci C-124/13 a C-125/13 Európsky parlament a Európska komisia v. Rada EÚ (1. 12. 2015)

„Žaloba o neplatnosť – Nariadenie (EÚ) č. 1243/2012 – Voľba právneho základu – Článok 43 ods. 2 a 3 ZFEÚ – Politické rozhodnutie – Dlhodobý plán pre populácie tresky“

Vo svojich žalobách o neplatnosť podľa čl. 263 ZFEÚ požadovali EP a EK zrušenie nariadenia, ktorým sa ustanovuje dlhodobý plán pre populácie tresky a na ne zameraný rybolov. Tvrdili, že Rada zvolila nesprávny právny základ, keď sa rozhodla založiť napadnuté rozhodnutie na čl. 43 ods. 3 ZFEÚ, a nie na čl. 43 ods. 2 ZFEÚ. Súdny dvor dospel k záveru, že Rada mala postupovať v súlade s riadnym legislatívnym postupom stanoveným v čl. 43 ods. 2 ZFEÚ a napadnuté nariadenie zrušil. Tiež rozhodol, že účinky napadnutého nariadenia sa zachovávajú až do nadobudnutia účinnosti nového nariadenia, ktoré bude založené na správnom právnom základe, teda na čl. 43 ods. 2 ZFEÚ.

Spojené veci C-132/14 až C-136/14 Európsky parlament a Európska komisia v. Rada EÚ (15. 12. 2015)

„Žaloba o neplatnosť – Nariadenie (EÚ) č. 1385/2013 – Smernica 2013/62/EÚ – Smernica 2013/64/EÚ – Právny základ – Článok 349 ZFEÚ – Najvzdialenejšie regióny Európskej únie – Zmena štatútu Mayotte vo vzťahu k Európskej únii“

Svojimi žalobami sa EP a EK domáhali zrušenia niektorých právnych aktov z dôvodu zmeny štatútu Mayotte vo vzťahu k EÚ. Na podporu svojich žalôb uviedli jediný žalobný dôvod založený na skutočnosti, že Rada tým, že prijala napadnuté akty na základe článku 349 ZFEÚ, zvolila nesprávny právny základ. Súdny dvor túto argumentáciu, a teda aj predmetné žaloby, zamietol.

C-163/14 Európska komisia v. Belgické kráľovstvo (14. 1. 2016)

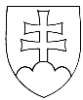
„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 343 ZFEÚ – Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie – Článok 3 – Oslobodenie od dane – Región Brusel-hlavné mesto – Poplatky za dodávky elektriny a plynu“

Súdny dvor v tejto veci, ktorej predmetom bola žaloba o nesplnenie povinnosti podľa čl. 258 ZFEÚ, rozhodol, že Belgicko si tým, že nepriznalo inštitúciám EÚ oslobodenie v súvislosti s poplatkami súvisiacimi s dodávkami elektriny a plynu, a tým, že bránilo vráteniu týchto poplatkov vybraných regiónom Brusel – hlavné mesto, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z Protokolu o výsadách a imunitách EÚ.

E. Oblasť: Nediskriminácia

C-407/14 Arjona Camacho (17. 12. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2006/54/ES – Rovnosť zaobchádzania s mužmi a so ženami v oblasti zamestnanosti a práce – Diskriminačné prepustenie – Článok 18 – Náhrada alebo náprava skutočne spôsobenej škody – Odrádzajúci charakter – Článok 25 – Sankcie – Sankčná náhrada škody“



Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi p. Camachovou a bezpečnostnou službou vo veci priznania sankčnej náhrady škody v nadväznosti na jej prepustenie predstavujúce diskrimináciu na základe pohlavia. Vnútroštátny súd sa okrem iného pýtal, či môže náhradu škody so sankčnou povahou priznať iba na základe smernice, ak takýto typ náhrady nepredpokladá vnútroštátne právo. Súdny dvor to v podstate odmietol a vo vzťahu k podmienkam pre peňažnú formu náhrady škody uviedol, že spôsobená škoda musí byť skutočne napravená alebo nahradená odrádzajúcim a primeraným spôsobom a náhrada škody musí pokrývať spôsobenú ujmu v plnom rozsahu.

F. Oblasť: Obchodná politika

C-371/14 APEX (17. 12. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Obchodná politika – Dumping – Znovu nenaplniteľné plynové kamienkové vreckové zapaľovače – Nariadenie (ES) č. 1225/2009 – Článok 11 ods. 2 – Uplynutie – Článok 13 – Obchádzanie – Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 260/2013 – Platnosť – Rozšírenie antidumpingových ciel k dátumu, keď nariadenie, ktorým sa zaviedli, už nebolo platné – Zmena v štruktúre obchodu“

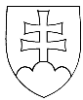
Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou APEX a colným úradom, ktorý sa týka rozhodnutia o zaplatení antidumpingového cla. Vnútroštátny súd sa pýtal, či je vykonávacie nariadenie 260/2013 neplatné, keďže na jednej strane bolo prijaté, keď už nariadenie 1458/2007 nebolo platné, a na druhej strane Rada z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala existenciu obchádzania nariadenia 1458/2007. Súdny dvor rozhodol, že prvá spomínaná okolnosť nemôže mať za následok neplatnosť vykonávacieho nariadenia. Následne rozhodol, že posúdenia vykonané Radou (a aj EK), pokiaľ ide o namietané obchádzanie, neboli dostatočné, a preto vyhlásil vykonávacie nariadenie za neplatné.

Spojené veci C-283/14 a C-284/14 CM Eurologistik a GLS (28. 1. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (EÚ) č. 158/2013 – Platnosť – Antidumpingové clo uložené na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov s pôvodom v Číne – Výkon rozsudku, ktorým bola konštatovaná neplatnosť predchádzajúceho nariadenia – Opätovné otvorenie počiatočného prešetrovania týkajúceho sa určenia normálnej hodnoty – Opätovné uloženie antidumpingového cla na základe tých istých údajov – Obdobie prešetrovania, ktoré treba zohľadniť“

V tejto veci sa Súdny dvor zaoberal otázkou platnosti vykonávacieho nariadenia 158/2013, ktorým sa opätovne ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Číne. Pochybnosti vyvolala skutočnosť, že sa pred prijatím uvedeného nariadenia neuskutočnilo samostatné antidumpingové prešetrovanie, ale pokračovalo sa v skoršom prešetrovaní. Pri tomto skoršom prešetrovaní však Súdny dvor už skôr⁵ identifikoval určité nedostatky a predchádzajúce vykonávacie nariadenie zrušil. Napriek tomu však Súdny dvor v tomto prípade nezistil žiadne skutočnosti, ktorých povahou by mohla byť dotknutá platnosť vykonávacieho nariadenia 158/2013.

⁵ Rozsudok Súdneho dvora z 22. marca 2012 vo veci C-338/10 GLS, EU:C:2012:158.

***Spojené veci C-659/13 a C-34/14 C & J Clark International a Puma (4. 2. 2016)***

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Prípustnosť – Dumping – Dovozy obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Číne a vo Vietname – Platnosť nariadenia (ES) č. 1472/2006 a vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 1294/2009 – Antidumpingová dohoda WTO – Nariadenie (ES) č. 384/96 – Článok 2 ods. 7 – Vymedzenie dumpingu – Dovozy z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom – Žiadosti o priznanie trhovohospodárskeho zaobchádzania – Lehota – Článok 9 ods. 5 a 6 – Žiadosti o individuálne zaobchádzanie – Článok 17 – Výber vzorky – Článok 3 ods. 1, 5 a 6, článok 4 ods. 1 a článok 5 ods. 4 – Spolupráca výrobného odvetvia Únie – Článok 3 ods. 2 a 7 – Vymedzenie ujmy – Iné známe faktory – Colný kódex Spoločenstva – Článok 236 ods. 1 a 2 – Vrátenie cla, ktoré nebolo dlžné na základe právnych predpisov – Lehota – Prípud nepredvídateľnej okolnosti alebo vyššej moci – Neplatnosť nariadenia, ktorým boli uložené antidumpingové clá“

Rada prijala nariadenie 1472/2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Číne a vo Vietname. Vnútroštátne súdy mali v oboch prípadoch pochybnosti o platnosti tohto nariadenia, a preto sa svojimi otázkami obrátili na Súdny dvor. Ten vyhlásil nariadenie 1472/2006 za čiastočne neplatné z dôvodu, že Rada a EK nedodrжали niektoré procedurálne požiadavky, najmä pokiaľ ide o žiadosti dotknutých výrobcov o individuálne zaobchádzanie.

G. Oblasť: Ochrana osobných údajov***C-698/15 Davis a i. (1. 2. 2016)***

„Skrátené konanie“

Súdny dvor týmto uznesením rozhodol o prejednaní veci v skrátenej konaní. Prejudiciálne konanie sa týka súladu britskej vnútroštátnej úpravy týkajúcej sa uchovávaní údajov s právom EÚ, konkrétne s Chartou základných práv. V tejto súvislosti je nejasný rozsah a dopad skoršieho rozsudku Súdneho dvora, ktorým zrušil smernicu EÚ o uchovávaní údajov.⁶ Súdny dvor dospel k záveru, že v tomto prípade je na mieste čo najskôr odpovedať na otázky predkladajúceho súdu a rozptýliť obavy súvisiace s možným zásahom do základných práv, a to aj vzhľadom na obmedzenie platnosti spornej vnútroštátnej úpravy do konca roka 2016.

H. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa***C-312/14 Banif Plus Bank (3. 12. 2015)***

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2004/39/ES – Článok 4 ods. 1 a článok 19 ods. 4, 5 a 9 – Trhy s finančnými nástrojmi – Pojem „investičné služby a činnosti“ – Ustanovenia, ktorými sa má zaručiť ochrana investorov – Pravidlá pre poskytovanie investičných služieb klientom – Povinnosť posúdiť vhodnosť alebo primeranosť ponúkanej služby – Zmluvné dôsledky nedodržania tejto povinnosti – Zmluva o spotrebiteľskom úvere –

⁶ Rozsudok Súdneho dvora z 8. apríla 2014 v spojených veciach C-293/12 a C-594/12 *Digital Rights Ireland a Seitlinger a i.*, EU:C:2014:238.



Pôžička v cudzej mene – Poskytnutie a vrátenie pôžičky vo vnútroštátnej mene – Ustanovenia o výmenných kurzoch“

Súdny dvor v tejto veci prijal záver, že devízové transakcie, ktoré uskutočňuje úverová inštitúcia na základe ustanovení zmluvy o pôžičke v cudzej mene, nepredstavujú investičnú službu alebo činnosť. Na danú úverovú inštitúciu sa tak nevzťahovali povinnosti zo smernice o trhoch s finančnými nástrojmi. Definitívne však uvedený záver ešte musí overiť vnútroštátny súd.

C-157/14 Neptune Distribution (17. 12. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 1924/2006 – Smernica 2009/54/ES – Článok 11 ods. 1 a článok 16 Charty základných práv Európskej únie – Ochrana spotrebiteľa – Výživové a zdravotné tvrdenia o potravinách – Prírodné minerálne vody – Obsah sodíka alebo soli – Výpočet – Chlorid sodný (kuchynská soľ) alebo celkové množstvo sodíka – Sloboda prejavu a právo na informácie – Sloboda podnikania“

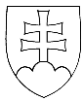
Spoločnosť Neptune Distribution zabezpečuje predaj a distribúciu prírodných minerálnych perlivých vôd dvoch značiek. Štátny orgán svojím rozhodnutím vyzval Neptune Distribution, aby pri označovaní a reklame týchto vôd nepoužívala niektoré údaje, ktoré by mohli spotrebiteľa zmiatať. Súdny dvor konštatoval, že právo EÚ zakazuje používať tvrdenie „s veľmi nízkym obsahom sodíka alebo soli“ a akékoľvek iné tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, pre prírodné minerálne vody a iné vody, a tiež bráni tomu, aby obaly, etikety alebo reklama prírodných minerálnych vôd obsahovali tvrdenia alebo údaje presvedčajúce spotrebiteľa, že predmetné vody majú nízky obsah sodíka alebo soli alebo sú vhodné na diétu s nízkym obsahom sodíka, ak celkový obsah sodíka vo všetkých jeho prítomných chemických formách dosahuje alebo prekračuje 20 mg/l.

I. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

C-301/14 Pfotenhilfe-Ungarn (3. 12. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 1/2005 – Článok 1 ods. 5 – Ochrana zvierat počas prepravy – Preprava opustených psov z jedného členského štátu do iného členského štátu uskutočnená spolkom na ochranu zvierat – Pojem „hospodárska činnosť“ – Smernica 90/425/EHS – Článok 12 – Pojem „obchodník, ktorý sa zaoberá obchodom vnútri Spoločenstva“

Nemecký spolok na ochranu zvierat Pfotenhilfe-Ungarn sprostredkúva umiestnenie opustených psov, ktoré boli vo väčšine prichýlené v rámci združení na ochranu zvierat v Maďarsku. Ak má niektorá osoba záujem ujať sa psa, spolok s ňou uzavrie zmluvu, ktorou sa zaväzuje zachovať dobré životné podmienky psa a zaplatiť dohodnutú sumu. Po uzatvorení zmluvy sú dané psy prepravené do Nemecka, kde sú odovzdané uvedeným osobám. Nejasné bolo, či spolok Pfotenhilfe-Ungarn mal urobiť vyhlásenie a zaregistrovať sa na účely tejto prepravy zvierat a ochrany zdravia zvierat. Záviselo to od toho, či činnosť, o akú ide vo veci samej, je hospodárskou činnosťou a či sa na tento verejne prospešný spolok vzťahuje pojem obchodník, ktorý sa zaoberá obchodom vnútri Spoločenstva. Súdny dvor rozhodol, že na spolok Pfotenhilfe-Ungarn sa oba pojmy uplatňujú.



J. Oblasť: Sloboda usadiť sa

C-375/14 Laezza (28. 1. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa – Slobodné poskytovanie služieb – Hazardné hry – Rozsudok Súdneho dvora, ktorým sa vnútroštátna právna úprava týkajúca sa koncesii na činnosť spočívajúcu v prijímaní stávok vyhlasuje za nezlučiteľnú s právom Únie – Reorganizácia systému prostredníctvom nového verejného obstarávania – Bezodplatný prevod práva na využívanie hmotného a nehmotného majetku vo vlastníctve, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hier a prijímania stávok – Obmedzenie – Naliehavé dôvody všeobecného záujmu – Proporcionalita“

Talianska vnútroštátna úprava ukladala koncesionárovi pri ukončení činnosti z dôvodu uplynutia doby platnosti koncesie povinnosť bezodplatného prevodu práva na využívanie hmotného a nehmotného majetku, ktorý tvorí sieť prevádzkovania hier a prijímania stávok a ktorý bol vo vlastníctve koncesionára, na nového koncesionára. Vnútroštátny súd sa pýtal na súlad takejto vnútroštátnej právnej úpravy s právom EÚ. Súdny dvor svojím rozsudkom konštatoval, že uvedená vnútroštátna úprava môže porušovať zásadu proporcionality, v dôsledku čoho môže byť v rozpore s právom EÚ, čo však musí preskúmať vnútroštátny súd.

K. Oblasť: Sociálna politika

C-180/14 Európska komisia v. Grécka republika (23. 12. 2015)

"Nesplnenie povinnosti členským štátom - Smernica 2003/88 / ES - Organizácia pracovného času - denného odpočinku - Týždenné odpočinok - Maximálna dĺžka týždenného pracovného času"

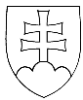
EK žiadala Súdny dvor o určenie, že Grécko si tým, že v prípade lekárov nestanovilo a/alebo nezaviedlo maximálny týždenný pracovný čas, ktorý neprekračuje 48 hodín, a ani nezabezpečilo minimálny denný a týždenný odpočinok alebo náhradný čas odpočinku, ktorý priamo nasleduje po pracovnom čase, za ktorý má byť poskytnutá náhrada, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice 2003/88/ES. Súd celkom priamočiariu dospel k záveru, že tým, že grécka právna úprava umožňuje lekárom pracovať v časovom slede 24 alebo viac hodín, sa Grécko dopustilo porušenia práva EÚ v podobe netranspozície povinnosti maximálne 48 hodinového pracovného týždňa a minimálnej doby odpočinku.

L. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-350/14 Lazar (10. 12. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 864/2007 – Článok 4 ods. 1 – Pojmy ‚krajina, na území ktorej vznikla škoda‘, ‚škoda‘ a ‚nepriame následky civilného deliktu‘ – Škoda, ktorú osobne utrpeli rodinní príslušníci obete smrtelnej dopravnej nehody – Rozhodné právo“

Pán Lazar, s trvalým pobytom v Rumunsku, požadoval náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorú utrpel v dôsledku úmrtia dcéry, rumunskej štátnej príslušníčky s trvalým pobytom v Taliansku, pri dopravnej nehode, ku ktorej došlo v tomto členskom štáte. Vnútroštátny súd



sa pýtal na výklad nariadenia Rím II v súvislosti s určením rozhodného práva pre mimozmluvný záväzok. Súdny dvor zdôraznil, že rozhodujúcim je miesto vzniku priamej škody, v tomto prípade ujmy na zdraví s následkom smrti dcéry p. Lazara dôsledku dopravnej nehody v Taliansku. Zároveň rozhodol, že ujma, ktorú utrpel pán Lazar, sa má kvalifikovať ako „nepriame následky“ uvedenej dopravnej nehody. Miesto vzniku nepriamych následkov je pritom v súlade s čl. 4 ods. 1 nariadenia Rím II pre určenie rozhodného práva irelevantné.

C-594/14 Kornhaas (10. 12. 2015)

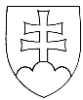
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Konkurzné konania – Nariadenie (ES) č. 1346/2000 – Článok 4 ods. 1 – Určenie rozhodného práva – Právna úprava členského štátu, ktorá stanovuje povinnosť riaditeľa spoločnosti vrátiť tejto spoločnosti platby uskutočnené po vzniku platobnej neschopnosti – Uplatnenie tejto právnej úpravy na spoločnosť založenú v inom členskom štáte – Články 49 ZFEÚ a 54 ZFEÚ – Obmedzenie slobody usadiť sa – Neexistencia“

Tento spor sa týkal žaloby o vrátenie platieb medzi správcom konkurznej podstaty britskej spoločnosti Kornhaas s pobočkou spoločnosti v Nemecku a bývalou riaditeľkou tejto spoločnosti, ktorá uskutočnila platby po vzniku platobnej neschopnosti danej spoločnosti. Sporným v tejto veci bola jednak uplatniteľnosť čl. 4 nariadenia o konkurznom konaní na konanie začaté podľa špecifického ustanovenia nemeckého práva a jednak súlad daného nemeckého ustanovenia s právom EÚ. Súdny dvor vo svojom rozsudku jednak potvrdil uplatniteľnosť čl. 4 nariadenia o konkurznom konaní na daný prípad a jednak konštatoval, že právo EÚ nebráni uplatneniu nemeckého vnútroštátneho ustanovenia, o ktoré v danej veci išlo.

C-239/14 Tall (17. 12. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Smernica 2005/85/ES – Minimálne štandardy pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca – Článok 39 – Právo na účinný prostriedok nápravy – Opakované žiadosti o azyl – Neexistencia odkladného účinku opravného prostriedku proti rozhodnutiu príslušného vnútroštátneho orgánu nepokračovať v preskúmaní následnej žiadosti o azyl – Sociálna ochrana – Charta základných práv Európskej únie – Článok 19 ods. 2 – Článok 47“

V tomto prípade bola dvojnásobne neúspešnému žiadateľovi o azyl zo Senegalu odňatá v Belgicku sociálna pomoc, voči čomu sa bránil žalobou. V rámci tohto sporu sa vnútroštátny súd obrátil na Súdny dvor s otázkou ohľadom súladu vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá sa týkala opravných prostriedkov proti rozhodnutiu o nezohľadnení opakovanej žiadosti o azyl, s právom EÚ. Konkrétne uviedol, že relevantné opravné prostriedky sa neskúmajú v rámci neobmedzenej právomoci a ani nemajú odkladný účinok a že žiadateľ o azyl nemá počas rozhodovania o týchto opravných prostriedkoch právo na pobyt ani na hmotnú pomoc. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ nebráni vnútroštátnym právnym predpisom, ktoré opravnému prostriedku proti takému rozhodnutiu nepokračovať v preskúmaní následnej žiadosti o azyl, akým je rozhodnutie v konaní vo veci samej, nepriznávajú odkladný účinok.

**C-300/14 Imtech Marine Belgium (17. 12. 2015)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 805/2004 – Európsky exekučný titul pre nesporné nároky – Podmienky osvedčenia – Práva dlžníka – Preskúmanie rozhodnutia“

Toto konanie sa týkalo výkladu nariadenia 805/2004, ktorým sa vytvára európsky exekučný titul pre nesporné nároky. Jeho základom bol spor medzi belgickou a gréckou spoločnosťou vo veci návrhu belgickej spoločnosti osvedčiť ako európsky exekučný titul rozhodnutie pre zmeškanie týkajúce sa pohľadávky zvýšenej o zmluvnú pokutu a o úroky z omeškania. Súdny dvor okrem iného konštatoval, že čl. 19 nariadenia 805/2004 vykladaný vo svetle čl. 288 ZFEÚ neukladá členským štátom povinnosť zaviesť konanie o preskúmaní. Taktiež sa vyjadril k možnostiam vnútroštátneho sudcu, pokiaľ ide o prieskum na účely osvedčenia. Napokon rozhodol, že osvedčenie rozhodnutia ako európskeho exekučného titulu, o ktoré možno požiadať v ľubovoľnom čase, musí byť v súlade s čl. 6 nariadenia 805/2004 vyhradené sudcovi.

C-297/14 Hobohm (23. 12. 2015)

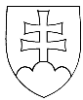
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych a obchodných veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Súdna právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv – Článok 15 ods. 1 písm. c) a článok 16 ods. 1 – Pojem obchodná alebo podnikateľská činnosť, smerovaná do členského štátu bydliska spotrebiteľa – Mandátna zmluva, ktorá slúži na uskutočnenie hospodárskeho cieľa sledovaného prostredníctvom skoršej zmluvy o sprostredkovaní uzavretej v rámci obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, smerovanej do členského štátu bydliska spotrebiteľa – Úzka súvislosť“

V tejto veci uzavrel podnikateľ so spotrebiteľmi dve úzko súvisiace zmluvy (sprostredkovateľskú a mandátnu), pričom však len prvá z nich spadala do oblasti obchodnej alebo podnikateľskej činnosti smerovanej týmto podnikateľom do členského štátu bydliska spotrebiteľov. Druhá z nich naopak sama o sebe dané kritérium nespĺňala a práve od tejto zmluvy sa odvíjal spor vo veci samej. Súdny dvor rozhodol, že nariadenie Brusel I za daných okolností vďaka úzkej súvislosti oboch zmlúv možno uplatniť, nakoľko sledujú rovnaký hospodársky cieľ, existenciu tejto súvislosti však prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

Spojené veci C-359/14 a C-475/14 ERGO Insurance a Gjensidige Baltic (21. 1. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Určenie rozhodného práva – Nariadenia (ES) č. 864/2007 a č. 593/2008 – Smernica 2009/103/ES – Nehoda, ktorú spôsobil ťahač s návesom, pričom každé vozidlo bolo poistené iným poisťiteľom – Nehoda, ku ktorej došlo v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom boli uzavreté zmluvy o poistení – Regresná žaloba medzi poisťiteľmi – Rozhodné právo – Pojmy ‚zmluvné záväzky‘ a ‚mimozmluvné záväzky“

V tejto veci išlo o určenie právneho poriadku alebo právnych poriadkov uplatniteľných na regresnú žalobu poisťiteľa ťahača, ktorý odškodnil poškodeného pri dopravnej nehode spôsobenej vodičom uvedeného vozidla, voči poisťiteľovi návesu, ktorý bol pri tejto dopravnej nehode ťahaný. Súdny dvor konštatoval, že právo uplatniteľné na danú regresnú žalobu sa určuje uplatnením čl. 7 nariadenia Rím I, pokiaľ pravidlá zodpovednosti za civilný delikt



uplatniteľné na túto dopravnú nehodu podľa čl. 4 a nasl. nariadenia Rím II stanovujú rozdelenie záväzku náhrady škody.

M. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-234/14 Ostas celnieks (14. 1. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky – Smernica 2004/18/ES – Ekonomická a finančná situácia – Technické a/alebo odborné vedomosti – Článok 47 ods. 2 a článok 48 ods. 3 – Súťažné podklady obsahujúce povinnosť uchádzača uzavrieť zmluvu o spolupráci alebo založiť verejnú obchodnú spoločnosť so subjektmi, ktorých kapacity využíva“

Súdny dvor v tejto veci konštatoval, že je v rozpore s právom EÚ, aby obstarávateľ v rámci súťažných podkladov týkajúcich sa verejného obstarávania mohol uchádzačovi, ktorý sa spolieha na využitie kapacít iných subjektov, uložiť povinnosť uzavrieť s týmito subjektmi pred zadaním uvedenej zákazky zmluvu o spolupráci alebo s ním založiť verejnú obchodnú spoločnosť.

N. Oblasť: Voľný pohyb osôb

C-515/14 Európska komisia v. Cyperská republika (21. 1. 2016)

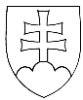
„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Voľný pohyb osôb – Pracovníci – Články 45 ZFEÚ a 48 ZFEÚ – Dávky v starobe – Rozdielne zaobchádzanie z dôvodu veku – Úradníci členského štátu vo veku do 45 rokov, ktorí opustili tento členský štát s cieľom pracovať v inom členskom štáte alebo v inštitúcii Európskej únie“

EK podala žalobu proti Cypru, ktorou sa domáhala, aby Súdny dvor určil, že Cyprus si nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z čl. 45 a 48 ZFEÚ, ako aj z čl. 4 ods. 3 ZEÚ. Cyperská vnútroštátna úprava totiž obsahovala vekové kritérium, ktoré odrádzalo pracovníkov od toho, aby opustili svoj členský štát pôvodu s cieľom pracovať v inom členskom štáte, v inštitúcii EÚ alebo v inej medzinárodnej organizácii a ktorého dôsledkom bolo zavedenie rozdielneho zaobchádzania medzi migrujúcimi pracovníkmi a úradníkmi, ktorí svoju činnosť vykonávajú na Cypre. Ak totiž zamestnanec odišiel zo štátnej služby pred dovŕšením veku 45 rokov, mal nárok iba na paušálnu sumu a stratil nárok na dôchodok. Súdny dvor rozhodol, že Cyprus si tým, že so spätným účinkom od 1. mája 2004 nezrušil uvedené vekové kritérium, nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedených ustanovení práva EÚ.

O. Oblasť: Voľný pohyb služieb

C-342/14 X-Steuerberatungsgesellschaft (17. 12. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Uznávanie odborných kvalifikácií – Smernica 2005/36/ES – Článok 5 – Slobodné poskytovanie služieb – Smernica 2006/123/ES – Článok 16 a článok 17 bod 6 – Článok 56 ZFEÚ – Spoločnosť poskytujúca poradenské služby v daňových veciach usadená v jednom členskom štáte, ktorá poskytuje služby v inom členskom štáte – Právna úprava členského štátu vyžadujúca zaregistrovanie a uznanie spoločností poskytujúcich poradenské služby v daňových veciach“



Nemecký daňový úrad odmietol uznať britskú spoločnosť poskytujúcu poradenské služby v daňových veciach ako splnomocneného zástupcu v konaní o stanovenie dane z obratu. Súdny dvor rozhodol, že čl. 56 ZFEÚ bráni tomu, aby právna úprava členského štátu, ktorá definuje podmienky prístupu k činnosti odbornej pomoci v daňových veciach, obmedzovala slobodné poskytovanie služieb spoločnosťou poskytujúcou poradenské služby v daňových veciach založenou podľa právnych predpisov iného členského štátu, v ktorom je táto spoločnosť usadená, a v tomto inom členskom štáte, ktorý nereguluje činnosť daňového poradenstva, vypracuje daňové priznanie pre príjemcu v prvom uvedenom členskom štáte a zašle ho daňovej správe tohto prvého štátu bez zodpovedajúceho uznania a riadneho zohľadnenia kvalifikácie nadobudnutej v iných členských štátoch uvedenou spoločnosťou alebo fyzickými osobami, ktoré v jej mene poskytujú služby odbornej pomoci v daňových veciach.

C-293/14 Hiebler (23. 12. 2015)

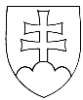
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2006/123/ES – Rozsah pôsobnosti ratione materiae – Činnosti spojené s výkonom verejnej moci – Povolanie kominára – Úlohy z oblasti „požiarnej polície“ – Územné obmedzenie oprávnenia na výkon povolania – Služby všeobecného hospodárskeho záujmu – Nevyhnutnosť – Proporcionalita“

V tomto prípade išlo o spor dvoch rakúskych kominárov, pričom každý z nich vykonával svoje povolanie na základe povolenia na výkon odbornej činnosti pre určitú geografickú oblasť. Jeden z nich toho druhého obvinil z nekalej obchodnej praxe a obrátil sa na súd. Súdny dvor sa zaoberal výkladom smernice o službách na vnútornom trhu. Konštatoval, že táto smernica sa vzťahuje na výkon povolania kominára ako na celok, hoci toto povolanie zahŕňa výkon nielen súkromných hospodárskych činností, ale aj úlohy z oblasti „požiarnej polície“. Následne vymedzil, za akých podmienok uvedená smernica bráni a za akých naopak nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá obmedzuje povolenie na výkon odbornej činnosti kominára ako celku na vymedzenú geografickú oblasť. Ich splnenie prislúcha preskúmať vnútroštátnemu súdu.

C-336/14 Ince (4. 2. 2016)

„Slobodné poskytovanie služieb – Článok 56 ZFEÚ – Hazardné hry – Verejný monopol na stávky na športové podujatia – Predchádzajúce správne povolenie – Vylúčenie súkromných prevádzkovateľov – Vyberanie stávok na účet prevádzkovateľa usadeného v inom členskom štáte – Trestné sankcie – Vnútroštátne ustanovenie, ktoré je v rozpore s právom Únie – Vylúčenie – Prechod do režimu, v rámci ktorého mal byť vydaný obmedzený počet licencií súkromným prevádzkovateľom – Zásady transparentnosti a nestrannosti – Smernica 98/34/ES – Článok 8 – Technické predpisy – Pravidlá vzťahujúce sa na služby – Oznamovacia povinnosť“

V tomto prípade žalovaná v trestnom konaní sprostredkúvala v Nemecku stávky na športové podujatia na účet spoločnosti usadenej v Rakúsku, pričom ani žalovaná ani uvedená spoločnosť nemali povolenie príslušných orgánov v Nemecku, avšak uvedená spoločnosť mala príslušnú koncesiu v Rakúsku. Súdny dvor posudzoval, či právo EÚ (okrem iného slobodné poskytovanie služieb) v danom prípade bráni trestnému stíhaniu uvedeného konania. Dospel k záveru, že právo EÚ uvedenému trestnému stíhaniu bráni, najmä ak platí, že verejný monopol na sprostredkovanie stávok na športové podujatia, ktorý už bol skôr v nadväznosti na rozsudok



Súdneho dvora⁷ posúdený ako v rozpore s právom EÚ, v praxi napriek zmene vnútroštátnej úpravy funguje naďalej.

P. Oblasť: Voľný pohyb tovaru

C-402/14 Viamar (17. 12. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb tovaru – Daňové ustanovenia – Vnútroštátne zdanenie – Clá fiškálnej povahy – Poplatky s rovnakým účinkom – Formality spojené s prekročením hraníc – Článok 30 ZFEÚ – Článok 110 ZFEÚ – Smernica 92/12/EHS – Článok 3 ods. 3 – Smernica 2008/118/ES – Článok 1 ods. 3 – Neprebratie do vnútroštátneho práva – Priamy účinok – Výber dane z motorových vozidiel v okamihu ich dovozu na územie členského štátu – Poplatok za prihlásenie vozidla do evidencie a jeho následné uvedenie do prevádzky – Odmietnutie vrátenia poplatku v prípade, že nedôjde k prihláseniu vozidla do evidencie“

Spoločnosť Viamar doviezla v rokoch 2009 až 2012 do Grécka 85 nových motorových vozidiel vyrobených v Českej republike a uhradila poplatky za prihlásenie týchto vozidiel do evidencie. Tieto vozidlá sa nepredali v Grécku, boli odoslané do Belgicka, kde sa predali a uviedli do prevádzky po zaplatení poplatku za prihlásenie do evidencie v tomto členskom štáte. Viamar následne požiadala o vrátenie poplatku zaplateného v Grécku. Príslušný colný úrad túto žiadosť zamietol. Súdny dvor však rozhodol, že je v rozpore s právom EÚ, ak členský štát nevráti poplatok za prihlásenie do evidencie zaplatený pri dovoze motorových vozidiel pochádzajúcich z iných členských štátov napriek tomu, že dotknuté motorové vozidlá neboli nikdy prihlásené do evidencie v tomto členskom štáte a boli vyvezené do iného členského štátu.

C-333/14 Scotch Whisky Association (23. 12. 2015)

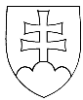
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi – Nariadenie (EÚ) č. 1308/2013 – Voľný pohyb tovaru – Článok 34 ZFEÚ – Množstevné obmedzenia – Opatrenia s rovnocenným účinkom – Minimálna cena alkoholických nápojov vypočítavaná na základe množstva alkoholu vo výrobku – Odôvodnenie – Článok 36 ZFEÚ – Ochrana zdravia a života ľudí – Posúdenie vnútroštátnym súdom“

Škótsko v roku 2012 prijalo zákon o minimálnej maloobchodnej cene alkoholických nápojov v krajine. Súdny dvor v tejto veci posudzoval, či je dané opatrenie, ktorým Škótsko sledovalo cieľ ochrany zdravia a života ľudí, v súlade s právom EÚ. Nevylúčil, že dané opatrenie nie je proporcionálne, pričom vhodným a zároveň menej obmedzujúcim opatrením by napriek argumentom Škótska mohlo byť zvýšenie spotrebných daní. Definitívne rozhodnutie však Súdny dvor prenechal vnútroštátnemu súdu.

C-430/14 Stretinskis (21. 1. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colná únia – Colný kódex Spoločenstva – Článok 29 ods. 1 písm. d) – Určenie colnej hodnoty – Nariadenie (EHS) č. 2454/93 – Článok

⁷ Rozsudok Súdneho dvora z 8. septembra 2010 v spojených veciach C-316/07, C-358/07 až C-360/07, C-409/07 a C-410/07 *Stoß a i.*, EU:C:2010:504 a rozsudok Súdneho dvora z 8. septembra 2010 vo veci C-46/08 *Carmen Media Group*, EU:C:2010:505.



143 ods. 1 písm. h) – Pojem „osoby, ktoré sú v spojení“ na účely určenia colnej hodnoty – Príbuzenské vzťahy medzi kupujúcim, ktorý je fyzickou osobou, a riadiacim predstaviteľom predávajúcej spoločnosti“

Tento spor sa týkal určenia colnej hodnoty tovaru dovezeného z USA na účely jeho prepustenia do voľného obehu na území EÚ medzi daňovým orgánom a p. Stretinskisom. Tento pán dovážal z USA použité oblečenie, pričom riaditeľom predávajúcich spoločností bol jeho brat. Súdny dvor rozhodol, že kupujúci, fyzická osoba, a predávajúci, právnická osoba, v rámci ktorej príbuzný tohto kupujúceho má skutočne možnosť ovplyvniť predajnú cenu uvedeného tovaru v prospech uvedeného kupujúceho, sa musia považovať za osoby, ktoré sú v spojení v zmysle Colného kódexu Spoločenstva.

Q. Oblasť: Životné prostredie

C-580/14 Bitter (17. 12. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2003/87/ES – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Pokuta za prekročenie emisií – Proporcionalita“

Toto uznesenie nadväzuje na skorší rozsudok⁸, v ktorom sa už Súdny dvor zaoberal primeranosťou sankcie za prekročenie emisií, ktorá je stanovená v smernici 2003/87. Smernica stanovuje výšku sankcie na 100 eur za tonu, ktorá bola počas počiatočného obdobia znížená na 40 eur. Vnútroštátny súd sa domnieval, že skoršie rozhodnutie Súdneho dvora, pokiaľ ide o primeranosť uvedenej sankcie, sa týkalo iba takto zníženej sankcie. Súdny dvor však potvrdil, že už sa vyjadril aj k otázke primeranosti plnej výšky sankcie stanovenej smernicou.

C-399/14 Grüne Liga Sachsen a i. (14. 1. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 92/43/EHS – Článok 6 ods. 2 až 4 – Zaradenie lokality do zoznamu lokalít európskeho významu po povolení projektu, ale pred začatím s jeho realizáciou – Preskúmanie projektu po zaradení lokality do uvedeného zoznamu – Požiadavky týkajúce sa tohto preskúmania – Dôsledky dokončenia projektu na voľbu alternatívnych riešení“

V tejto veci bola spornou výstavba mosta ponad rieku Labe v Drážďanoch. Súdny dvor sa zaoberal tým, za akých podmienok sa musia v prípade projektu, ktorý bol povolený pred zaradením dotknutej lokality do zoznamu lokalít európskeho významu, opätovne preskúmať jeho vplyvy v súlade so smernicou o biotopoch a aké kritéria je v takom prípade potrebné uplatniť. Tieto spresnenia boli potrebné na účely overenia zákonnosti doplňujúceho konania, ktoré v Nemecku prebehlo.

⁸ Rozsudok Súdneho dvora zo 17. októbra 2013 vo veci C-203/12 *Billerud Karlsborg a Billerud Skärblacka*, EÚ:C:2013:664.



II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-615/14 Fútbol Club Barcelona v. ÚHVT (10. 12. 2015)

„Ochranná známka Spoločenstva – Žiadosť o zápis obrazovej ochrannej známky Spoločenstva reprezentujúcej obrysy erbu – Absolútne dôvody zamietnutia – Chýbajúca rozlišovacia spôsobilosť – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 – Článok 7 ods. 3 nariadenia (ES) č. 207/2009“

Futbalový klub FC Barcelona požiadal o zápis obrazového označenia predstavujúceho tvar (obrys) znaku tohto futbalového klubu ako ochrannej známky Spoločenstva. ÚHVT zamietol túto prihlášku. Všeobecný súd jeho rozhodnutie potvrdil a uviedol, že požadovaná ochranná známka neobsahuje žiadny špecifický prvok, ktorý by umožňoval odlíšiť produkty alebo služby žiadateľa od produktov alebo služieb poskytovaných inými spoločnosťami.

T-850/14 CompuGroup Medical v. ÚHVT (18. 12. 2015)

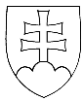
„Žaloba o neplatnosť - Ochranná známka Spoločenstva – Lehota na podanie žaloby – Začiatok plynutia lehoty – Doručenie rozhodnutia odvolacieho senátu na elektronický účet splnomocneného zástupcu žalobkyne pred ÚHVT – Zmeškanie – Neexistencia náhody alebo prípadu vyššej moci – Zjavná neprípustnosť“

V tomto prípade Všeobecný súd odmietol ako neprípustnú žalobu z dôvodu zmeškania lehoty. Neprijal argument žalobkyne, že rozhodnutie odvolacieho senátu ÚHVT nebolo jej právnomu zástupcovi doručené. ÚHVT totiž preukázal opak, a to napr. pomocou výňatku zo svojej databázy a výňatku z automatizovaného protokolového súboru, z ktorých nebolo viditeľné žiadne zlyhanie doručenia. Žalobkyňa neuspela ani s odvolávkou na čestné vyhlásenie osoby, ktorá bola poverená kontrolou príslušnej elektronickej schránky a ktorú žalobkyňa označila za skúsenú a zodpovednú.

T-62/14 BR IP Holder v. ÚHVT (21. 1. 2016)

„Ochranná známka Spoločenstva – Námietkové konanie – Žiadosť o zápis slovnej ochrannej známky Spoločenstva HOKEY POKEY – Skoršia nezaregistrovaná národná ochranná známka – Dôkaz používania – Žiadosť zakázať používanie slovnej národnej ochrannej známky – Článok 8 ods. 4 nariadenia (ES) č. 207/2009 – Právo členského štátu – Povinnosť odôvodnenia – Námietka vznesená súdom ex officio“

Všeobecný súd zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu ÚHVT, nakoľko *ex officio* dospel k záveru, že odvolací senát svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Podľa Všeobecného súdu odôvodnenie odvolacieho senátu bolo nejasné a nejednoznačné. Všeobecný súd taktiež pripomenul štyri podmienky, ktoré musia byť splnené, aby na základe námietky majiteľa nezapísanej ochrannej známky ochranná známka, o ktorej zápis sa žiada, nebola zapísaná. Pritom zopakoval, že prvé dve musia byť interpretované v zmysle práva EÚ a druhé dve podľa národného práva. Práve chýbajúce odôvodnenie štvrtej podmienky viedlo Všeobecný súd k zrušeniu rozhodnutia odvolacieho senátu.

**T-335/14 Davó Lledó v. ÚHVT (28. 1. 2016)**

„Ochranná známka Spoločenstva – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Obrazová ochranná známka Spoločenstva DoggiS – Skoršie národné obrazové ochranné známky DoggiS – Skoršie národné slovné ochranné známky DOGGIS a DOGGIBOX – Skoršie národné obrazové ochranné známky zobrazujúce postavičku v tvare hot-dogu – Dodatočné dôkazy predložené prvýkrát v konaní pred odvolacím senátom – Článok 76 nariadenia (ES) č. 207/2009 – Nekonanie v dobrej viere – Článok 52 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 – Dôkazy predložené prvýkrát Všeobecnému súdu“

Všeobecný súd dospel k záveru, že žalobca nekonal v dobrej viere v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky, keďže už v tom čase vedel o existencii skorších čilských obrazových ochranných známok. Sám seba pritom prezentoval ako prinášajúceho na španielsky trh sieť hot-dogov po jej svetovom úspechu. Všeobecný súd uviedol, že odvolací senát v rámci svojho posúdenia oprávnene zohľadnil dôkazy, ktoré navrhovateľky vyhlásenia neplatnosti po prvýkrát predložili pred odvolacím senátom.

B. Oblasť: Hospodárska súťaž

T-9/11 Air Canada v. Európska komisia (16. 12. 2015)

T-28/11 Koninklijke Luchtvaart Maatschappij v. Európska komisia (16. 12. 2015)

T-36/11 Japan Airlines v. Európska komisia (16. 12. 2015)

T-38/11 Cathay Pacific Airways v. Európska komisia (16. 12. 2015)

T-39/11 Cargolux Airlines International v. Európska komisia (16. 12. 2015)

T-40/11 Latam Airlines Group a i. v. Európska komisia (16. 12. 2015)

T-43/11 Singapore Airlines a i. v. Európska komisia (16. 12. 2015)

T-46/11 Deutsche Lufthansa a i. v. Európska komisia (16. 12. 2015)

T-48/11 British Airways v. Európska komisia (16. 12. 2015)

T-56/11 SAS Cargo Group a i. v. Európska komisia (16. 12. 2015)

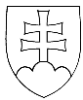
T-62/11 Air France-KLM v. Európska komisia (16. 12. 2015)

T-63/11 Air France v. Európska komisia (16. 12. 2015)

T-67/11 Martinair Holland v. Európska komisia (16. 12. 2015)

„Hospodárska súťaž – Kartely a zosúladené postupy – Európsky trh leteckej nákladnej dopravy – Dohody a zosúladené postupy, pokiaľ ide o niekoľko prvkov cien služieb leteckej dopravy (uloženie palivových a bezpečnostných prirážok, odmietnutie zaplatiť províziu z prirážky) – Článok 101 ZFEÚ – Článok 53 dohody o EHP a článok 8 dohody medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskom o leteckej doprave – Povinnosť odôvodnenia“

Všeobecný súd zrušil rozhodnutie EK, ktorým udelila pokuty v približnej výške 790 miliónov EUR viacerým leteckým spoločnostiam za ich účasť na karteli na európskom trhu leteckej nákladnej dopravy. Konštatoval, že dôvodová časť a výroková časť rozhodnutia EK sú v rozpore, čo predstavovalo porušenie práva na obhajobu a znemožnilo súdu riadny výkon súdneho prieskumu. Zásada účinnej súdnej ochrany totiž vyžaduje, aby bola výroková časť, obzvlášť jasná a presná a podniky, ktoré sú zodpovedné za porušenie a potrestané, musia byť schopné pochopiť a napadnúť určenie zodpovednosti a uloženie týchto sankcií, ako vyplýva zo



znenia výroku. Zaujímavé na tomto konaní je, že tu⁹ Všeobecný súd vôbec po prvýkrát rozhodol, že vzhľadom k povahe porušenia hospodárskej súťaže v tomto konaní a stupňu závažnosti uložených sankcií sa tieto sankcie ukladajú v trestných konaniach v zmysle čl. 6 EDLP.

T-404/12 Toshiba v. Európska komisia (19. 1. 2016)

T-409/12 Mitsubishi Electric v. Európska komisia (19. 1. 2016)

„Hospodárska súťaž – Kartely – Trh projektov týkajúcich sa rozvádzačov izolovaných plynom – Rozhodnutie prijaté po čiastočnom zrušení pôvodného rozhodnutia Všeobecným súdom – Pokuty – Právo na obhajobu – Povinnosť odôvodnenia – Rovnosť zaobchádzania – Východisková suma – Podiel na vzniku porušenia“

V týchto konaniach sa Všeobecný súd zaoberal žalobami o zrušenie rozhodnutia EK týkajúceho sa kartelu v oblasti rozvádzačov izolovaných plynom. Dvaja japonskí výrobcovia namietali, že ich EK považovala za rovnako zodpovedných za kartel, ako európskych výrobcov, aj keď sa podieľali iba na jedinom aspekte kartelu. Japonské podniky sa totiž iba zaviazali európskym podnikom, že nevstúpia na trh EHP, a teda ich účasť na karteli spočívala iba v rovine nečinnosti. Všeobecný súd však mal za to, že nečinnosť japonských podnikov bola predpokladom pre zabezpečenie toho, aby došlo k prerozdeleniu podielov na trhu v EHP medzi európskymi výrobcami, čo znamená, že tieto podniky urobili potrebný krok k uskutočneniu porušenia ako celku a ich miera zodpovednosti nemôže byť kvalifikovaná ako nižšia. Aj preto obe žaloby napokon zamietol.

C. Oblasť: Inštitucionálne právo

T-512/12 Front Polisario v. Rada EÚ (10. 12. 2015)

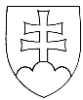
„Vonkajšie vzťahy – Dohoda vo forme výmeny listov medzi Európskou úniou a Marockým kráľovstvom – Recipročné liberalizačné opatrenia pre poľnohospodárske výrobky, spracované poľnohospodárske výrobky, ryby a výrobky rybného hospodárstva – Aplikácia dohody na Západnú Saharu – Front Polisario – Žaloba o neplatnosť – Aktívna legitímácia – Priama a osobná dotknutosť – Prípustnosť – Súlad s medzinárodným právom – Povinnosť odôvodnenia – Právo na obhajobu“

Všeobecný súd zrušil rozhodnutie Rady týkajúce sa dohody o recipročnej liberalizácii obchodu s určitými poľnohospodárskymi výrobkami a výrobkami rybného hospodárstva medzi EÚ a Marokom v rozsahu, v akom toto rozhodnutie schvaľuje aplikáciu dohody aj na Západnú Saharu ako územie, ktoré možno označiť za sporné. Dospel k záveru, že Rada zjavne pochybila, keď neposúdila všetky relevantné okolnosti predtým, ako prijala napadnuté rozhodnutie. Podľa Všeobecného súdu bola Rada povinná osobitne posúdiť, či sa využívanie zdrojov Západnej Sahary nevykonáva na úkor miestnych obyvateľov.

T-676/13 Italian International Film v. EACEA (4. 2. 2016)

„Program na podporu európskeho audiovizuálneho sektora (MEDIA 2007) – Podpora nadnárodnej distribúcie európskych filmov – Výzva na predkladanie návrhov v rámci

⁹ Pozri napríklad rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2015 vo veci T-9/11 *Air Canada v. Európska komisia*, EU:T:2015:994, bod 33.



„selektívneho“ systému 2013 – Akt EACEA, ktorým bola žalobkyňa informovaná o zamietnutí jej žiadosti v súvislosti s filmom „Only God Forgives“ – Akt EACEA, ktorým bolo zamietnutie potvrdené, pričom však obsahoval nové dôvody – Právomoc – Rozdelenie úloh medzi Komisiu a EACEA – Presne vymedzená právomoc – Žaloba o neplatnosť – Napadnuteľný akt – Prípustnosť – Povinnosť odôvodnenia – Stále usmernenia 2012-2013 – Dohoda o hmotnej alebo fyzickej distribúcii – Absencia predchádzajúceho oznámenia adresovaného EACEA – Žiadosť, ktorá nespĺňa kritériá“

Žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala zrušenia rozhodnutia agentúry EACEA o zamietnutí podpory nadnárodnej distribúcie pre film „Only God Forgives“. Všeobecný súd v tomto konaní rozhodol, že EACEA nemala právomoc zamietnuť návrh žalobkyne, ak tak predtým z rovnakého dôvodu neurobila EK. Opäť však potvrdil, že v prípade presne vymedzenej právomoci nemôže nedostatok právomoci spôsobiť zrušenie napadnutého rozhodnutia, ak by to mohlo viesť len k prijatiu rovnakého rozhodnutia subjektom, ktorý potrebnú právomoc mal. V tomto prípade EACEA zamietla žiadosť o dotáciu z dôvodu neoznámenia dohody uzavretej medzi žalobkyňou a O1 Distribution, pričom žalobkyňa skutkový základ tohto dôvodu nespochybnila. Podľa VS by pritom EK ako inštitúcia, ktorá má právomoc na prijatie príslušného rozhodnutia, konala na základe presne vymedzenej právomoci rovnako.

D. Oblasť: Obchodná politika

T-141/14 SolarWorld a i. v. Rada EÚ (1. 2. 2016)

T-142/14 SolarWorld a i. v. Rada EÚ (1. 2. 2016)

„Žaloba o neplatnosť – Dumping – Dotácie – Dovoz fotovoltaických modulov a kľúčových komponentov (články) z kryštalického kremíka, pochádzajúcich alebo zaslaných z Číny – Konečné antidumpingové clo – Konečné vyrovnávacie clo – Oslobodenie dovozov, na ktoré sa vzťahuje akceptovaná ponuka záväzkov – Neoddeliteľnosť – Neprípustnosť“

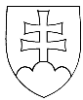
V týchto konaniach žiadali žalobcovia zrušiť vybrané ustanovenia dvoch nariadení týkajúcich sa vyrovnávacieho, resp. antidumpingového cla na dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) z Číny. Všeobecný súd však žaloby odmietol ako neprípustné z dôvodu, že uvedené ustanovenia neboli oddeliteľné od uvedených nariadení ako celku a nebolo tak možné ich samostatne zrušiť bez toho, aby sa zasiahlo do podstaty uvedených nariadení.

E. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

T-124/14 Fínska republika v. Európska komisia (11. 12. 2015)

„EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Rozvoj vidieka – Jednorazová finančná oprava – Oprávnenosť výdavkov vynaložených na nákup použitého materiálu a zariadenia – Odchylný režim pre mikropodniky, malé a stredné podniky – Článok 55 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1974/2006“

V predmetnom prípade Všeobecný súd zrušil rozhodnutie EK, ktorým čiastočne vylúčila niektoré výdavky Fínska z financovania EÚ v rámci EPFRV. Skonštatoval, že EK vykonala nesprávne právne posúdenie, keďže vychádzala z mylného výkladu čl. 55 ods. 1 nariadenia



1974/2006. Konkrétne išlo o možnosti a rozsah voľnej úvahy členských štátov pri definovaní podmienok, za ktorých možno nákup použitého zariadenia považovať za oprávnený výdavok.

T-397/13 Tilly Sabco v. Európska komisia (14. 1. 2016)

T-434/13 Doux v. Európska komisia (14. 1. 2016)

T-549/13 Francúzska republika v. Európska komisia (14. 1. 2016)

„Poľnohospodárstvo – Vývozné náhrady – Hydinové mäso – Vykonávacie nariadenie stanovujúce náhradu na o eur – Žaloba o neplatnosť – Regulačný akt, ktorý si nevyžaduje vykonávacie opatrenia – Priama dotknutosť – Prípustnosť – Článok 3 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 182/2011 – Povinnosť odôvodnenia – Článok 164 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1234/2007 – Legitímna dôvera“

V uvedených prípadoch žalobcovia napadli platnosť vykonávacieho nariadenia EK 689/2013, ktorým stanovila sumu vývozných náhrad v oblasti hydínového mäsa pre tri kategórie celých zmrazených kurčiat na nulu. Podľa Všeobecného súdu EK oprávnene dospela k záveru, že situácia na trhu EÚ je stabilizovaná a že nie je nevyhnutné stanoviť vývozné náhrady v kladnej sume na účely zaručenia stability trhu a zaručenia primeranej životnej úrovne poľnohospodárov. V takejto situácii totiž EK môže neposkytnúť vývozné náhrady alebo stanoviť ich sumu na nulu, hoci výsledok teoretického výpočtu súm vývozných náhrad je kladný.

F. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

T-331/14 Azarov v. Rada EÚ (28. 1. 2016)

T-332/14 Azarov v. Rada EÚ (28. 1. 2016)

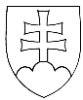
T-341/14 Kljujev v. Rada EÚ (28. 1. 2016)

T-434/14 Arbuzov v. Rada EÚ (28. 1. 2016)

T-486/14 Stavitskiy v. Rada EÚ (28. 1. 2016)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu na Ukrajine – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Zahrnutie mena žalobcu – Dôkaz o odôvodnenosti zápisu do zoznamu“

Všeobecný súd EÚ vo vyššie uvedených rozsudkoch zrušil rozhodnutie Rady o zmrazení finančných prostriedkov piatich občanov Ukrajiny, medzi ktorými sú aj Mykola Janovyč Azarov a Sergej Arbuzov, bývalí predsedovia vlád Ukrajiny, za obdobie od 6. marca 2014 do 5. marca 2015. Zrušenie odôvodnil tým, že list kancelárie generálneho prokurátora Ukrajiny, ktorý použila Rada ako dôkaz finančnej sprenevery spáchanej týmito osobami, neobsahuje nijaké spresnenie v súvislosti s činmi osobitne vytýkanými uvedeným osobám a ani v súvislosti s ich zodpovednosťou. Podľa súdu nemožno osobu považovať za zodpovednú za spreneveru finančných prostriedkov iba z toho dôvodu, že je proti nej v tretej krajine vedené predbežné vyšetrovanie, bez toho, aby mala Rada vedomosti o činoch vytýkaných týmito osobám v rámci tohto vyšetrovania.



G. Oblasť: Štátna pomoc

T-242/12 SNCF v. Európska komisia (17. 12. 2015)

„Štátna pomoc – Pomoc poskytnutá Francúzskom v prospech Sernam SCS – Pomoc na reštrukturalizáciu a rekapitalizáciu, záruky a odpustenie dlhu SNCF voči Sernam – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Zneužitie pomoci – Vymáhanie – Hospodárska kontinuita – Kritérium súkromného investora“

Všeobecný súd v uvedenom rozsudku okrem iného potvrdil, že štátna pomoc poskytnutá Francúzskom na reštrukturalizáciu spoločnosti Sernam, podmienené schválená EK v skoršom rozhodnutí, nebola správne implementovaná. Skúmal najmä to, či EK oprávnene konštatovala nesplnenie vopred stanovenej podmienky predaja aktív spoločnosti Sernam, ktorá bola nevyhnutná na uznanie pomoci za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Kľúčové bolo, či spoločnosť Sernam v stanovenej lehote predala svoje aktíva vcelku a v trhovej cene spoločnosti, ktorá nemá právny vzťah so spoločnosťou SNCF, prostredníctvom transparentného a otvoreného postupu. Táto podmienka však nebola splnená. Všeobecný súd tiež vo svojom rozsudku potvrdil záver EK, že sa v predmetnej veci neaplikuje test súkromného investora. Samotnú žalobu Všeobecný súd napokon zamietol.

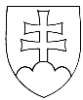
Spojené veci T-515/13 a T-719/13 Španielske kráľovstvo a i. v. Európska komisia (17. 12. 2015)

„Štátna pomoc – Stavba lodí – Ustanovenia daňových predpisov použiteľné na určité dohody uzatvorené na účely financovania a nákupu plavidiel – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za čiastočne nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariaďujúce jej čiastočné vrátenie – Žaloba o neplatnosť – Osobná dotknutosť – Prípustnosť – Výhoda – Selektívny charakter – Ovplyvnenie obchodu medzi členskými štátmi – Narušenie hospodárskej súťaže – Povinnosť odôvodnenia“

Všeobecný súd v tejto veci vyhovel žalobám o zrušenie rozhodnutia EK, ktorým vyhlásila španielsky systém daňového lízingu za neoprávnenú štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom. Uvedený systém umožnil spoločnostiam, ktoré sa zaoberajú námornou dopravou, nakúpiť v Španielsku lode s 20 % až 30 % zľavou. Všeobecný súd predovšetkým skúmal, či sú splnené kritériá v čl. 107 ZFEÚ, ktoré sú nevyhnutné na to, aby mohlo byť určité opatrenie posúdené ako štátna pomoc. Pritom zistil pochybenie EK, keď v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že vo výhode prístupnej všetkým možným investorom zo všetkých hospodárskych odvetví existuje prvok selektívnosti. Okrem toho označil za nedostatočné odôvodnenie EK pri posúdení možného narušenia hospodárskej súťaže a ovplyvnenia obchodu medzi členskými štátmi.

T-427/12 Rakúska republika v. Európska komisia (28. 1. 2016)

"Štátna pomoc – Bankový sektor – Pomoc poskytnutá Nemeckom a Rakúskom v prospech Bayerische Landesbank ako súčasť svojej reštrukturalizáciu – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom, ak by boli splnené za určitých podmienok – Zrušenie pôvodného rozhodnutia písané v inom jazyku ako je územie členského štátu jazyku – Žaloba na neplatnosť – Napadnuteľný akt – Prípustnosť – Pojem štátna pomoc – Výhoda – Právo na obhajobu – Povinnosť odôvodnenia "



Rakúsko sa v tomto konaní domáhalo zrušenia rozhodnutia EK z r. 2012, ktorým vyhlásila štátnu pomoc poskytnutú Nemeckom a Rakúskom v prospech Bayrische Landesbank v rámci jej reštrukturalizácie vo forme kapitálovej injekcie, všeobecnej záruky a záruk za likviditu za zlučiteľnú s vnútorným trhom za určitých podmienok. Tvrdilo, že nikdy nezamýšľalo poskytnúť Bayrische Landesbank štátnu pomoc, a preto sa na Všeobecnom súde domáhalo buď zrušenia rozhodnutia EK, pokiaľ ide o klasifikáciu opatrenia ako štátnej pomoci, a subsidiárne o vyhlásenie tejto štátnej pomoci za nezlučiteľnú s vnútorným trhom. Všeobecný súd však potvrdil rozhodnutie EK, že ide o štátnu pomoc, ktorá je zlučiteľná s vnútorným trhom.

T-507/12 Slovinská republika v. Európska komisia (28. 1. 2016)

"Štátna pomoc - Výroba zariadení pre voľný čas - Pomoc na reštrukturalizáciu - Rozhodnutie o vyhlásení pomoci za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariadenie jej vymáhania - Povinnosť odôvodnenia - Prípísateľnosť štátu - Kritérium súkromného investora"

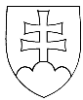
V tomto konaní sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia EK, ktoré sa týkalo štátnej pomoci priznanej slovinskými orgánmi v prospech skupiny Elan vyrábajúcej potreby na voľno časové aktivity vo forme kapitálovej injekcie. Okrem procesného pochybenia spočívajúceho v nedostatku odôvodnenia rozhodnutia EK žalobca namietal, že EK dospela v rozpore s čl. 107 ods. 1 ZFEÚ a čl. 345 ZFEÚ k záveru, že je Slovinsku možné pripísať konanie spoločníkov spoločnosti Elan v rámci jej rekapitalizácie v roku 2008. EK odôvodnila svoj záver skutočnosťou, že štát ako vlastník menuje dozornú radu, čo je argument, ktorým EK podľa názoru žalobkyne popiera duálny systém konania štátnych podnikov. Všeobecný súd rozhodol, že keďže spoločníci spoločnosti Elan sú do značnej miery vlastníci štátom, štát ako ich vlastníci menuje dozornú radu a tieto podniky vykonávajú verejné funkcie, bolo možné ich považovať za sprostredkovateľov štátu a ich konanie teda pripísať štátu. Zároveň uviedol, že takéto konštatovanie nemá dopad na úpravu vlastníckych vzťahov uplatňovaných v členských štátoch v zmysle čl. 345 ZFEÚ. Žalobu ako celok Všeobecný súd zamietol.

T-287/11 Heitkamp BauHolding v. Európska komisia (4. 2. 2016)

T-620/11 GFKL Financial Services v. Európska komisia (4. 2. 2016)

„Štátna pomoc – Nemecká právna úprava týkajúca sa prevodu strát do budúcich daňových rokov (Sanierungsklausel) – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom – Žaloba o neplatnosť – Osobná dotknutosť – Prípustnosť – Pojem štátna pomoc – Selektívna povaha – Povaha a štruktúra daňového systému – Verejné zdroje – Povinnosť odôvodnenia – Legitímna dôvera“

Žalobkyne napadli žalobami o neplatnosť rozhodnutie EK o štátnej pomoci, ktorú poskytlo Nemecko prostredníctvom zákona o dani z príjmov právnických osôb, súčasťou ktorého bola schéma o prevode daňových strát. EK štátnu pomoc vyhodnotila ako nezlučiteľnú s vnútorným trhom. Žalobkyne namietali tak nesplnenie požiadaviek na klasifikovanie sporného opatrenia ako štátnej pomoci, ako aj porušenie povinnosti odôvodnenia a zásady legitímnej dôvery. Námietkam EK o neprípustnosti žalôb ako celku, o ktorých rozhodoval spolu s rozhodnutím vo veci samej, síce Všeobecný súd nevyhovel a ozrejmil, prečo boli žalobkyne napadnutým rozhodnutím dotknuté nielen priamo, ale aj individuálne. Niektoré dodatočne uvedené tvrdenia žalobkyne vo veci T-287/11 ale vyhodnotil ako neprípustné, keďže boli uvedené až vo fáze repliky. Pokiaľ ide o vecné posúdenie, Všeobecný súd okrem iného potvrdil, že EK



nepochybila pri posúdení splnenia kritéria selektívnosti sporného opatrenia v žiadnom z troch štádií príslušnej analýzy. Pri zásade legitímnej dôvery zasa odmietol argument o existencii podobných systémov v iných členských štátoch, pričom zdôraznil potrebu zosúladenia zásady rovnosti zaobchádzania so zásadou zákonnosti.

H. Oblasť: Verejné zdravie

T-521/14 Švédske kráľovstvo v. Európska komisia (16. 12. 2015)

„Nariadenie č. 528/2012 – Biocídne prvky – Žaloba na nečinnosť – Určenie vedeckých kritérií na určenie vlastností narušujúcich endokrinnú sústavu – Pochybenie na strane Komisie – Povinnosť konať“

Všeobecný súd v tejto veci vyhovel zriedka podávanej žalobe na nečinnosť inštitúcií EÚ. Skonštatoval, že EK porušila svoje povinnosti vyplývajúce z nariadenia 528/2012 o sprístupnení biocídnych výrobkov na trh a ich používaní tým, že neprijala delegované akty týkajúce sa špecifikácie odborných kritérií na určenie vlastností narušujúcich endokrinnú sústavu. Uvedené nariadenie totiž obsahovalo výslovnú povinnosť EK najneskôr do 13. decembra 2013 prijať delegované akty týkajúce sa vymedzenia vedeckých kritérií na určenie vlastností narušujúcich endokrinný systém, pričom EK takéto akty neprijala.